

ikke samarbejdede med Klassifikationsselskaberne. I Praksis foregik Samarbejdet omtrent som tidligere, saaledes at Skibstilsynet ikke i Enkeltheder har beskæftiget sig med Tilsyn af saadanne Forhold, som Klassifikationsselskaberne tager sig af.

Det maatte dog efter Sagens Natur være Ministeriet i høj Grad magtpaaliggende at faa tilvejebragt en i enhver Henseende tilfredsstillende Løsning af dette Spørgsmaal, og idet man i Forvejen gennem lang Tid havde haft Samarbejde med Norge og Sverige angaaende forskellige Omraader vedrørende det offentlige Kontrol med Skibes Sødygtighed, fandt man efter Gennemførelsen af Loven af 15. April 1925 at burde inddrage det heromhandlede Spørgsmaal under det fælles-nordiske administrative Samarbejde, hvilket Samarbejde netop paa dette Tidspunkt syntes at være saavidt fremskredet under nøje gensidig Forstaaelse, at det skønnedes muligt og ønskeligt at bringe det ind i officielt fastlagte Former.

I Overensstemmelse med dette sidstnævnte Synspunkt indbød den danske Regering Finland, Island, Norge og Sverige til en diplomatisk Konference for at forhandle om gensidig Anerkendelse af de nordiske Landes Bestemmelser om Kontrollen med Skibes Sødygtighed og Udrustning efter et forud godkendt Program med følgende Formaal:

- 1) at lette Samkvemet mellem de nordiske Lande indbyrdes og
- 2) at give ethvert af de nordiske Lande et fælles-nordisk, sagligt og moralsk Støttepunkt i Bestræbelserne for til enhver Tid at faa de nationale Sødygtighedsbestemmelser respekteret hos de fremmede Magter.

Blandt de enkelte Programpunkter var derhos medindbefattet en sammenlignende Undersøgelse af Grundreglerne for Foretagelse af Synsforretninger og herunder Spørgsmaalet om Tilvejebringelsen af Fællesregler for Anerkendelse af Klassifikationsselskaber og saadanne Selskabers Samvirken med den offentlige Skibskontrol paa Grundlag af det Princip, der er fastslaaet ved Artikel 57 i London-Konventionen af 20. Januar 1914 angaaende Forholdsregler til Sikring af Menneskeliv paa Søen.

Konferencen, ved hvilken medvirkede som Delegerede ogsaa Repræsentanter for de nordiske Landes Skibsrederorganisationer og Skibsførerorganisationer, fandt Sted i København i Dagene fra 27. August—11. September 1925 og resulterede i et enstem-

ligt vedtaget Konventionsforslag. I Overensstemmelse med dette Forslag undertegnedes den 28. Januar 1926 i København den som Bilag 1 optrykte Konvention om Skibes Sødygtighed og Udrustning, der ratificeredes af samtlige kontraherende Stater indenfor den i sammes Artikel VII fastsatte Frist og traadte i Kraft den 17. Juni 1926.

Konventionen løste Spørgsmaalet om fuld og gensidig Anerkendelse mellem Signatarmagterne af Reglerne om Sødygtighed og Udrustning samt Anerkendelse af de dertil knyttede Certifikater (Artikel I), saa at der herved tilvejebragtes et uomtvisteligt Holdepunkt for Bestræbelserne for at faa de nordiske Sødygtighedsbestemmelser respekteret ogsaa i Ikke-Signatarmagters Havne. Fremdeles fastsloges, i Samklang med Redernes Ønsker, Principerne for Signatarmagternes Samvirken med ansete Klassifikationsselskaber (Artikel II), og endelig fastsattes Grundtrækkene for det fremtidige nærmere Samarbejde mellem Signatarmagterne om den offentlige Kontrol med Skibes Sødygtighed og Sikkerheden for Menneskeliv paa Søen (Artikel V), hvorhos Sekretariatsforretningerne vedrørende Konventionens Anliggender indtil videre overdroges til den danske Regering.

I en til Konventionsforslaget knyttet Rekommandation havde Københavns-Konferencen, ligeledes med Enstemighed, udformet Forslag til nærmere Regler for Samarbejdet med Klassifikationsselskaberne, og efter at Ministeriet for Industri, Handel og Søfart paa det saaledes foreliggende Grundlag og i Forstaaelse med de øvrige nordiske Skibsfartsadministrationer havde ført de fornødne Forhandlinger med vedkommende Klassifikationsselskaber, meddelte Ministeriet derefter, ved Bekendtgørelse Nr. 226 af 31. August 1926 om Anerkendelse af visse Selskaber for Klassifikation af Skibe, officiel Anerkendelse til de her i Landet almindelig benyttede Selskaber, nemlig Lloyd's Register of Shipping, British Corporation for the Registry and Survey of Shipping, Bureau Veritas, Germanischer Lloyd og Det norske Veritas.

Ved denne Foranstaltning, der har løst Spørgsmaalet om Klassifikationsselskabernes Medvirken ved det offentlige Tilsyn med Skibe paa en saadan Maade, at der kan næres nogen Forventning om, at Principerne for dette betydningsfulde Samarbejde efterhaanden vil kunne opnaa mere almindelig international Anerkendelse, opnaaedes, som det vil ses af de indledende Bemærkninger, dog ikke noget egentligt Grundlag for en Indskrænkning i Skibstil-